

Julián Carrón

În cele câteva rânduri ale lui don Giussani despre începutul Meetingului, amintite în acest număr special al revistei *Tracce*, reiese foarte clar preocuparea care l-a călăuzit toată viața: generarea subiectului uman, a unui adult pasionat de viață. Tot restul este o consecință. În acest gest se află concentrată întreaga noutate a abordării sale educative.

În al doilea rând, cuvintele lui don Giussani, rostite atunci când primul Meeting de-abia se încheiase – era în 1980 – sunt o invitație ca să devenim conștienți de originea a toate. Acest lucru este esențial mai ales atunci când are loc o recurență ca cea de 40 de ani ai Meetingului. Ne permite să nu considerăm scontat punctul originar. Această conștientizare este unica ce va permite durata, în timp ce, în jurul nostru, totul pare să dispară. Don Giussani ne atenționează: «Dacă nu este expresie a acestui lucru», a acestei conștientizări, «atunci suntem gata, chiar dacă facem o grămadă de lucruri! Dacă facem o grămadă de lucruri, producem, în cel mai bun caz, o rezistență, facem un val de rezistență în fața celui mai mare val, o rezistență care, în mod inevitabil, va fi străpunsă».

Chestiunea fundamentală este deci să identificăm unde apare un subiect adult, în stare să creeze o expresie culturală la înălțimea provocării vremurilor pe care le trăim. Răspunsul la această întrebare se regăsește chiar în istoria Meetingului. Dacă noi ne uităm la cine l-a susținut ani de-a rândul, și la cine îl susține azi, unicul răspuns adecvat este că „locul” care l-a generat, așa cum a recunoscut chiar don Giussani în 1980, a fost apartenența la mișcare. Doar evenimentul creștin, trăit ca origine a unui ideal, este în stare să creeze o prietenie, adică un spațiu în care poate fi întâlnită «o persoană care poartă în sine un mesaj». Așa cum ne-am repetat tot anul, acesta a fost același punct de la care a repornit don Giussani pentru a răspunde la provocarea din '68: nu propria acțiune, ci «o prezență plină de propunere» este unica în stare să reziste la proba timpului.

Ca să putem continua să organizăm o manifestare de acest calibru, e necesară apartenența la locul generator al adultului, capabil să propună un ideal atât de fascinant încât să fie perceput ca cel mai mare bine pentru sine, și deci oferit ca atare și celorlalți.

Chiar de la început, Meetingul a fost un loc de întâlniri, un spațiu de libertate în care se poate împărtăși propria identitate în dialog cu alți subiecți, pentru o îmbogățire reciprocă. De aceea, mai ales într-un moment de confruntări, un loc ca Meetingul dobândește întreaga sa relevanță.

Fie ca sărbătoarea pentru această realizare importantă să nu umbrească neliniștea – de o memorie augustiniană – care izvorăște mai mult sau mai puțin conștient din măruntaiele oricui va fi la Rimini – organizatori, voluntari, oaspeți și vizitatori –, acea neliniște asupra căreia don Giussani a atras atenția la sfârșitul intervenției sale la Meetingul din 1985: «Eu îmi urez mie și vouă să nu fim niciodată liniștiți, niciodată să nu mai fim liniștiți!».